

mindes ikke at have set nogen, hvis Hest har baaret nogen som helst Skyklap. Det vil sige, at naar man vænner Hestene til at se paa naturlig Maade, se forud og bagud og til Siden, bliver de ikke nervøse. Det er ikke saaledes, som det ærede Medlem fra Aakirkeby siger, at det under alle Omstændigheder er klog Politik ved Mødet paa Landevejen med et Automobil at komme af Vognen og faa Hesten vendt, saa at den vender Halen mod Automobillet. Den ser bedre med Øjnene, og den vil nok se, hvad der er i Vejen, og den bliver ikke bange for, hvad den ser, naar den ser, at det er noget, som ikke gør den Fortræd. Saadan er min Erfaring. Skal vi reformere paa disse Skyklapper, er det bedre at vende tilbage til den Tilstand, at Hestene kan se til alle Sider. Mange Kuske er bange for, at Hestene skal kunne se tilbage, for de siger, at saa bliver de bange, hver Gang Kusken løfter Pisken. Men det er kun en Overgang. Ellers maa Kuskene sørge for kun at løfte Pisken i de Tilfælde, hvor Hesten skal have af den og skal være bange for den. Og kan Hesten gaa frem, hver Gang Kusken løfter Pisken, kan han jo spare Slaget ved den Lejlighed, og hvad der er spart, er fortjent baade for Kusken og for Hesten.

Jeg kommer saa til Optømningen. Jeg har i mit Eksemplar af Lovforslaget overstreget Ordet: „Obernack“, for et saadant Ord vil jeg ikke have i en dansk Lov, absolut ikke. Men hvorledes kan ærede Forslagsstillere tænke paa at forbyde mig Optømning? Der kan være mange Heste, maaske 500 i Rad, som ikke trænger til Optømme. Men naar der ikke er Brug for den, spænder man den løst paa til Pynt. Man regner det — med Rette eller Urette skal jeg ikke udtale mig om — for at være smukt for en Hest at bære Optømme. Naar De ser paa Dametoiletterne, vil De forbaves over, hvad dér dér regnes for smukt, det er ikke noget, man kan se ved første Øjekast. Det er Moden, som siger, at saadan og saadan skal det være. Det skal være fint med en saadan Optømme, som lægges paa Hesten, og som ikke generer den. Men saa er der andre Heste, som bærer Hovedet saa lavt, at det er meget vanskeligt at køre dem. Det er ogsaa nemmere for Hestene at løbe løbsk, naar de bærer Hovedet lavt. Man har meget ondt ved at faa Bugt med en Hest, naar den stikker Hovedet mellem Benene, man kan da lige saa godt trække i et Postetræ. Der er andre Heste, som det ærede Medlem maaske har læst om hos Mark Twain, og

som kaldes „buckjumper“, og som gør alle mulige andre Ting end det, de skal, og som af Profession vil slaa 10 Ryttere ihjel og derfor stikker Hovedet mellem Benene. Naar jeg kun har en saadan Hest og ikke kan faa nogen anden og staar og skal bruge en og ikke ligefrem er Jockeyrytter, vil De saa tvinge mig til ikke at gøre, hvad jeg kan, for at redde mit Liv og lade være at give Hesten Optømme? Det maa ikke ske, det kunde koste mange Menneskers Liv, om man gjorde noget saadant. Der er mange Heste, som kan være gode, selv om de ikke har Optømme, og saa er Optømningen værdiløs, men der kan ogsaa være farlige Heste, naar de ikke faar Optømme paa.

Vi kommer saa til Bestemmelsen om at afskære en større eller mindre Del af Halebenet. Det er en af de bedste Bestemmelser i Lovforslaget. Denne Behandling af Halen kaldes her „Kupering“. Det Ord har jeg strøget ligesom „Obernack“, det kommer ikke ind i en Lov med min gode Villie. At afhugge en større eller mindre Del af Hestens Hale er der ingen Grund til. Der er intet Menneske, der nogen Sinde har kunnet paavise nogen Nytte af at afhugge Hestens Hale. Nogle siger, at det ser smukt ud, at Halen er afhugget, men her maa jeg gøre den samme Bemærkning som før om Damepynt, at det er ikke noget, som straks falder i Øjnene. Naar man hugger en Del af Hestens Hale af, mister den Bevægeligheden, idet man ogsaa skærer Undersenen over paa Halen, og Haarlaget bliver ikke det samme som før. Naar Hesten er paa Græs, i det hele er i Ro, kan den ikke værgе sig mod Fluer og Myg, og kan vi komme denne Uskik til Livs, skal vi gøre det, og vi er kommet et langt Stykke frem i den Henseende. Naar Hæren ikke køber Heste, der har Halen afskaaret, og naar Regeringen og i det hele offentlige Institutioner unnlader at købe saadanne, vil disse snart blive degraderet til Herskabskoretøjer, og saa vil det snart blive en Skandale ogsaa at bruge dem dertil. Det skal jeg ikke have noget imod.

Men saa skal dette ifølge Lovforslaget gælde alle Husdyr, Hunde og andre. Jeg staar noget uforstaaende overfor dette. Er det virkelig Meningen, at jeg, hvis jeg har en Rottehund, der har faaet 8 Hvalpe, skal lade disse Hvalpe gaa med lange Øren og lang Hale — de skal maaske ogsaa bruges som Rottehunde —, og maaske lade Kuperingen foretage i Tidens Løb af